

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЦЕНТР ЗАОЧНОЇ, ДИСТАНЦІЙНОЇ ТА ВЕЧІРНЬОЇ ФОРМ НАВЧАННЯ

Кафедра журналістики та філології

**ІНФОРМАЦІЙНІ ЖАНРИ: ДОБІРКА ЖУРНАЛІСТСЬКИХ
МАТЕРІАЛІВ**

Information genres: a selection of journalistic materials

Кваліфікаційна робота
освітнього ступеня «бакалавр»
студента спеціальності «Журналістика»,
освітньої програми «Журналістика»,
групи ЖТз-61с

Горай Карина Дмитрівна

Науковий керівник

Сипченко Інна Володимирівна

кандидат наук із соціальних
комунікацій, доцент каф. журналістики
та філології

Суми 2020

Бібліографічний опис

Горай К. Інформаційні жанри: добірка журналістських матеріалів [Текст]: робота на здобуття кваліфікаційного ступеня бакалавр; спец.: 061 – журналістика / К. Горай; наук. керівник Сипченко І. В. – Суми: СумДУ, 2020. – 26 с.

У роботі на основі вивчення специфіки написання новинних журналістських текстів розглядаються особливості підготовки власного творчого проекту, створення інформаційних матеріалів та їх поширення.

Ключові слова: інформаційні жанри, журналістські матеріали.

ЗМІСТ

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА	
ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. Особливості використання інформаційних жанрів засобами масової інформації	5
РОЗДІЛ 2. Специфікація творчого продукту	8
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	11
II. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОДУКТ	14
ВИСНОВКИ	26

І. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

ВСТУП

У сучасних умовах блискавичного розповсюдження та споживання інформації саме інформаційні жанри є рушійною складовою сучасної журналістики. Оскільки саме вони дозволяють швидко та об'єктивно висвітлювати основні події регіону, країни, світу.

До інформаційних жанрів, як відомо, належать замітка, звіт, репортаж, інтерв'ю, інформаційна кореспонденція, некролог. Журналіст при роботі з ними мусить враховувати правила наближення інтересів і у своєму матеріалі дати відповіді на питання: Хто? Що зробив? Де? Коли? У який спосіб? Чому й навіщо?

Теоретико-методологічним підґрунтям нашої кваліфікаційної роботи стали праці науковців О. Богуславського [1], В. Карпенка [6; 7], О. Тертичного [18], Л. Кройчика [9], О. Чекмишева [24], Ю. Гордєєва [4], І. Михайлина [15; 16] та ін., які в загальному розумінні трактують поняття жанрового поділу журналістики, а також аналізують особливості функціонування журналістських текстів.

Мета роботи – створити доробок власних матеріалів інформаційних жанрів.

Для досягнення поставленої мети необхідно виконати такі **завдання**:

- обґрунтувати доцільність творчого продукту;
- визначити специфіку журналістських матеріалів;
- створити власні журналістські тексти інформаційних жанрів.

Структура: кваліфікаційна робота складається із пояснювальної записки (вступу, 2 розділів), списку використаних джерел, інформаційного продукту та висновків.

РОЗДІЛ 1. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ЖАНРІВ ЗАСОБАМИ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Матеріали інформаційних жанрів передбачають, насамперед, висвітлення оперативної інформації, тобто найсвіжіших новин. З метою аналізу жанрової палітри у висвітленні новинної інформації сучасною українською пресою ми обрали суспільно-діловий тижневик «Ваш шанс».

Уважаємо за доцільне обмежитися кількістю номерів, що вийшли протягом одного місяця, оскільки матеріали саме інформаційних жанрів зазвичай переважають на шпальтах суспільно-політичних видань, а, отже, такої кількості публікацій буде достатньо для об'єктивного аналізу.

За січень 2020 року вийшло чотири номери газети «Ваш шанс». Зазначимо, що журналісти видання вміло послуговуються усіма групами жанрів (інформаційних, аналітичних, художньо-публіцистичних).

Ми опрацювали 292 матеріали, що містилися в 4 числах тижневика. З них матеріалів, що належать до інформаційних жанрів – 208 (71%), до аналітичних – 72 (28%), до художньо-публіцистичних – 12 (4%). Жанрова палітра видання репрезентована на рис.1.1

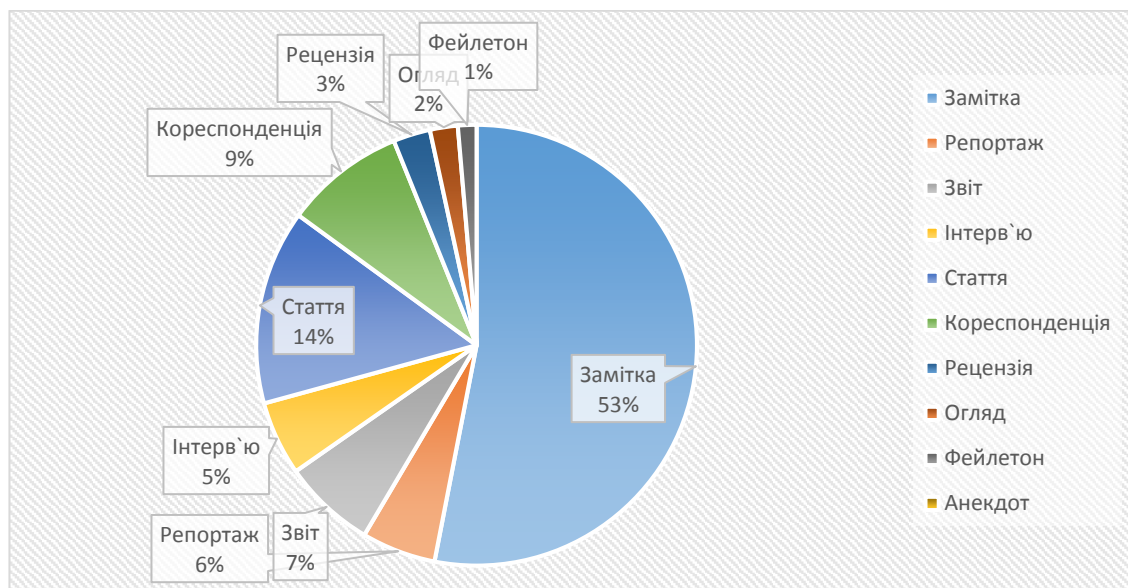

Рис. 1.1 Місце інформаційних жанрів з-поміж інших у виданні «Ваш шанс»

Аналізуючи тематику, представлену інформаційними жанрами, зазначимо, що інформацію редакція традиційно подає під рубриками, за допомогою яких читач з легкістю обере тему, яка його цікавить. Постійними у виданні є рубрики: Новини, Наше місто, Соціум, Феміда, У справі, Культура, Здоров'я, Спорт, Гумор, Конфлікт. Майже в усіх розділах видання, окрім рубрики «Гумор» є матеріали інформаційних жанрів. Очевидним є той факт, що найширше вони представлені під рубриками «Новини» (97%), «Спорт» (99%), «Культура» (64%), «У справі» (28%), «Про що говорять?» (82%). У інших рубриках частка інформаційних матеріалів є незначною порівняно із матеріалами аналітичними.

Теми, що висвітлюються за допомогою інформаційних жанрів, ілюструє *рис.1.2.*

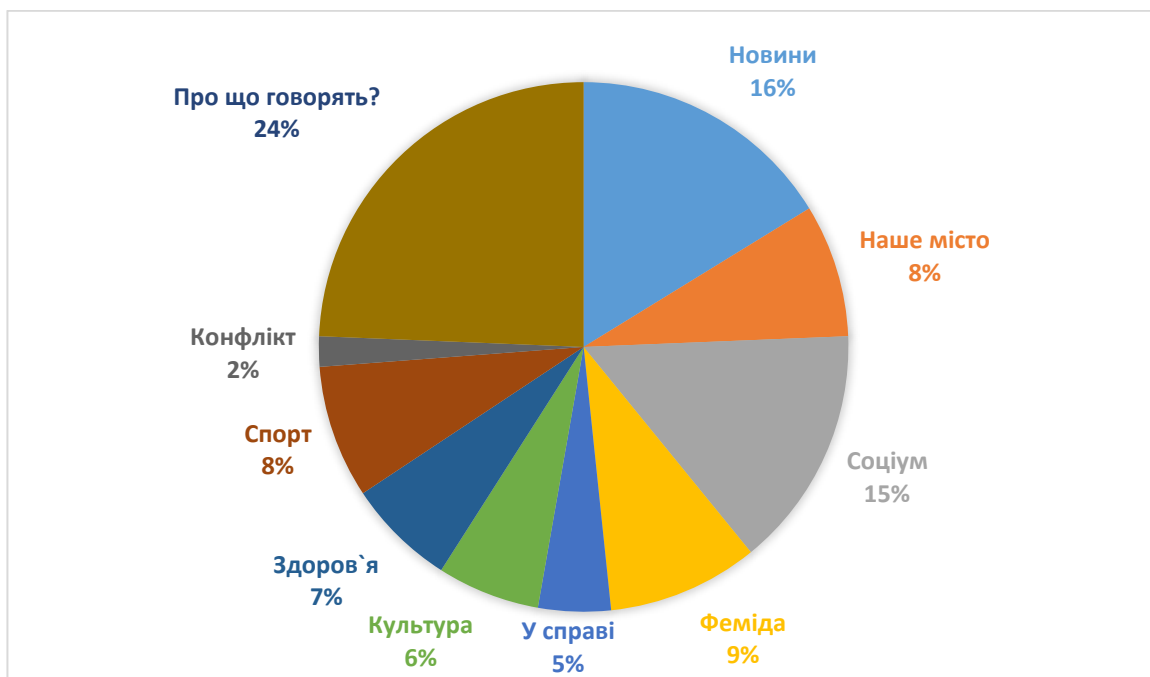

Рис. 1.2 Тематика матеріалів інформаційних жанрів

Серед матеріалів інформаційних жанрів переважають короткі й розширені замітки. Усього ми нарахували 167 заміток (80,3%); звітів у чотирьох номерах «Вашого шансу» налічується 12 (5,8%); у жанрі інтерв'ю подано 15 матеріалів (7,2%); репортажів – 14 (6,8%). Цю інформацію ілюструє діаграма на *рис.1.3.*

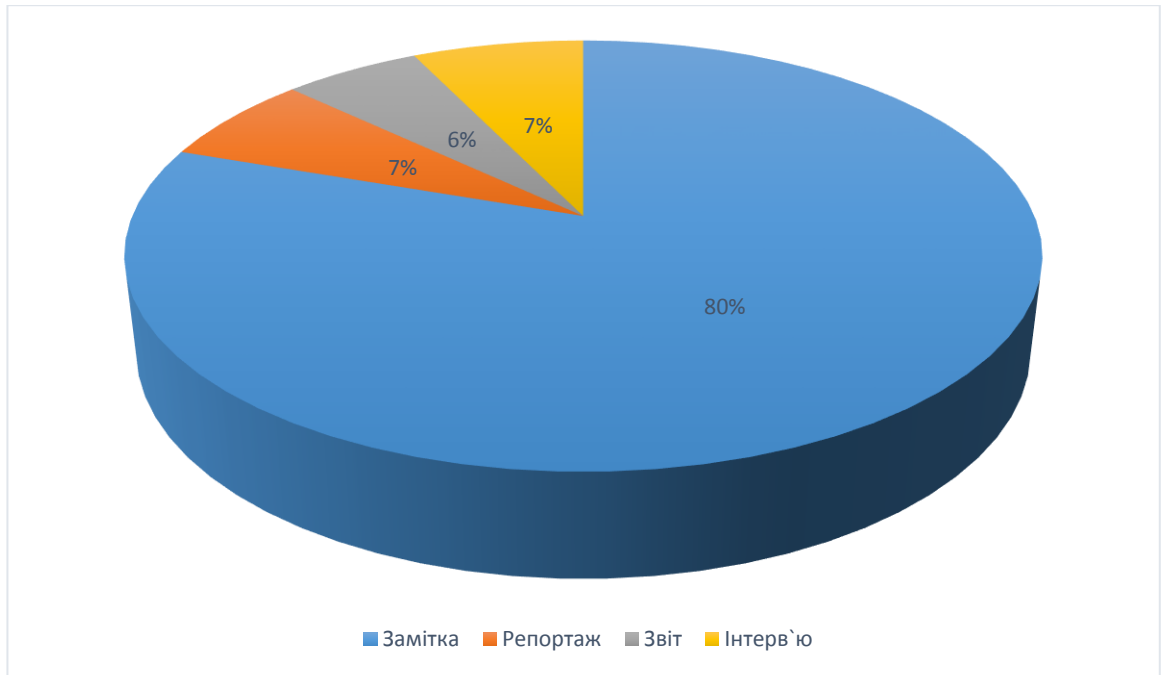

Рис.1.3. Кількість матеріалів інформаційних жанрів у виданні «Ваш шанс»

Отже, провівши моніторинг номерів газети «Ваш шанс» за січень 2020 року, можемо стверджувати, що жанри інформаційної групи широко використовуються у виданні й складають 71% від загальної кількості матеріалів.

РОЗДІЛ 2. СПЕЦИФІКАЦІЯ ТВОРЧОГО ПРОДУКТУ

Структура

Структура бакалаврської роботи – це взаємозв'язок її складових. Важливою й унікальною частиною є авторський журналістський доробок. Інформаційний продукт налічує 4 матеріали, серед яких замітка «Долю садиби Харитоненків вирішували у Сумах»; інтерв'ю «Яке воно – життя звичайного музиканта». У жанрі звіту подано матеріал «Конференція юних краєзнавців у Липовій Долині», у формі репортажу – «Аджарія очима українки».

Авторський доробок має систематизовану структуру. Кожен матеріал написаний у конкретному журналістському жанрі, що дає змогу якісно аналізувати добірку журналістських матеріалів.

Назва матеріалу	Жанр
1. 1. Долю садиби Харитоненків вирішували у Сумах	розширена замітка
2. Яке Воно, життя звичайного музиканта?	інтерв'ю
3. Конференція юних краєзнавців у Липовій Долині	звіт
4. Аджарія очима українки	репортаж

Технічні характеристики обсягу

Технічна характеристика обсягу полягає у визначенні обсягу авторського оригіналу. Одиницею обрахування обсягу є авторський аркуш, що дорівнює сорока тисячам друкованих знаків чи сорока кілобайтам комп'ютерного тексту.

До друкованих знаків належать літери, цифри, розділові знаки та проміжки між словами [14].

Назва матеріалу	Кількість знаків	Кількість авторського аркушу
1. Долю садиби Харитоненків вирішували у Сумах	1954	0,05
2. Яке Воно, життя звичайного Музиканта?	9460	0,24
3. Конференція юних краєзнавців у Липовій Долині	2589	0,06
4. Аджарія очима українки	7345	0,18

Загальна кількість знаків 21348. $21348/40000=0,53$.

Таким чином, обрахувавши друковані знаки ми визначили обсяг всього інформаційного продукту. Обсяг інформаційного продукту нашої роботи складає 0,53 авторського аркуша.

Авторська ідея

Назва матеріалу	Авторська ідея
1. Долю садиби Харитоненків вирішували у Сумах	Привернути увагу громадськості до проблем знищення архітектурної спадщини міста.
2. Яке Воно, життя Звичайного Музиканта?	Привернути увагу читачів до теми музичного мистецтва. Мотивувати молодь займатися музикою.

3. Конференція юних краєзнавців у Липовій Долині	Проінформувати громадськість про наукові краєзнавчі пошуки школярів, заохотити учнів та краєзнавців до партнерської роботи у подальшому.
4. Аджарія очима українки	Розширити уявлення реципієнтів про можливості туризму до Грузію. Дати практичні поради щодо подорожей Аджарією.

Авторська ідея матеріалів бакалаврської роботи полягає в тому, щоб створити продукт, що задовольнить інформаційні потреби реципієнтів про останні події регіону. Така інформація має поширюватися серед якомога більшої аудиторії й територіально охоплювати весь регіон. Усі матеріали є актуальними, мають важливий інформаційний привід й можуть бути оприлюднені у ЗМІ.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Богуславський О.В. Газетна журналістика: Навчально-методичний посібник. – Запоріжжя: ГУ ЗІДМУ, 2003. – 106 с.
2. Вайшенберг З. Новинна журналістика / Вайшенберг З. – К. : Академія української преси; Центр вільної преси, 2004. – 262 с.
3. Ворошилов В. В. Журналистика. Базовый курс / В. В. Ворошилов. – СПб. : Издательство Михайлова В. А., 2006. – 704 с.
4. Гордеев Ю. О методике выделения и анализа жанров современной журналистики / Ю. Гордеев // Коммуникация в современном мире : материалы Всероссийской научно-практической конференции. – Воронеж, 2006. – С. 15–16.
5. Голуб О. П. Медіакомпас: путівник професійного журналіста. Практичний посібник / Інститут масової інформації. – Київ: ТОВ «Софія-А», 2016. – 184 с.
6. Карпенко В. Журналістика: основи професійної комунікації. – К. : Нора-Прінт, 2002. – 348 с.
7. Карпенко В. Газетні жанри як комунікативні форми журналістики : текст лекції для студентів Ін-ту журналістики / В. Карпенко. – К. : Інститут журналістики, 2002. – 37 с.
8. Копистянська Н. Жанр, жанрова система у просторі літературознавства: монографія / Нона Копистянська. – Л. : ПАІС, 2005. – 367 с.
9. Кройчик Л. Система журналистских жанров // Основы творческой деятельности журналиста / Под ред. С. Корконосенко. – СПб., 2000. – С. 125–168.
10. Лазебник Ю. А. Проблеми літературної майстерності в журналістиці / Ю. А. Лазебник – К. : Держ. вид-во політ. л-ри УРСР, 1963. – 266 с.
11. Лазутіна Г. Основи творчої діяльності журналіста: підруч. / Г. Лазутіна. – М. : Аспект Прес, 2000. – 240 с.

12. Літературознавчий словник-довідник / За ред. Р. Т. Гром'яка. – К. : ВЦ «Академія», 2006. – 640 с.
13. Лубкович І. М. Соціологія і журналістика: підруч. / І. М. Лубкович. – Львів: ПАІС, 2005. – 176 с.
14. Методика визначення обсягу авторського і видавничого оригіналів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.twirpx.com/file/983011/>
15. Михайлин І. Л. Основи журналістики : підручн. / І. Л. Михайлин. – 5-е вид., перероб. та доп. – К. : Центр учбової літератури, 2011. – 496 с.
16. Михайлин І. Основи журналістики: підручник / І. Л. Михайлин. – видання третє, доповнене і поліпшене. – К. : ЦУЛ, 2003. – 284 с.
17. Москаленко А. Теорія журналістики: Навчальний посібник. – К. : ЕксОб, – 2002. – 335 с.
18. Тертычный А. А. Жанры периодической печати: учебн. пособ. / Тертычный А. А. – М. : Аспект Пресс, 2002. – 352 с.
19. Інтерв'ю [Електронний ресурс] // Медіахолдинг «Експерт». – Режим доступу до ресурсу: <http://expert.ru/>.
20. Потятиник Б. В. Медіа: ключі до розуміння/Борис Потятиник. – Львів: ПАІС, 2004. – 312 с.
21. Прохоров Е. Введение в теорию журналистики: ученик / Е. Прохоров. – М. : Издательство Аспект-Пресс, 2007. – 351 с.
22. Структура: словник іншомовних слів Мельничука [Електронний ресурс] / [авт.-уклад. П. Мельничук]. – Режим доступу : <http://slovopedia.org.ua/42/53409/290562.html>
23. Хітрова Т. В. Вступ до спеціальності: навчально-методичний посібник / Т. В. Хітрова. – Запоріжжя : ГУ ЗІДМУ, 2007. – 104 с.
24. Чекмишев О. В. Основи професійної комунікації. Теорія та практика новинної журналістики / О. В. Чекмишев. – К. : ВПЦ «Київський університет», 2004. – 129 с.

25. Чернікова О. Основи творчої діяльності журналіста: навч. посіб. / О. Чернікова. – М. : Гардаріки, 2005. – 287 с.

26. Черняков Б. Поняття, об'єкт і предмет соціології [Електронний ресурс] / Б. Черняков. – К. – Режим доступу : <http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article =1430>

II. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОДУКТ

ДОЛЮ САДИБИ ХАРИТОНЕНКІВ ВИРІШУВАЛИ У СУМАХ

Депутатська комісія з питань законності Сумської міської ради сповістили про втрату чинності рішення міської ради від 27 липня 2016 року № 1050-МР про перехід з державної власності до комунальної комплексу будівель на вул. Троїцькій. Про засідання комісії 4 лютого повідомив офіційний сайт міської ради.

Суть рішення полягає в тому, що місто Суми планує визнати таким, що втратило чинність своє рішення про намір перевести садибу Харитоненків до комунальної власності.

Начальник міського управління держмайна Тетяна Михайлик зазначила, що це питання розглядають через те, що у міська рада отримала відмову від Міністерства розвитку економіки і торгівлі щодо передачі об'єкта до комунальної власності. І щоб рішення не залишалось не виконаним, депутати пропонують його скасувати або поновити спроби щодо передачі.

За її словами, попереднє рішення міська рада ухвалила у 2016 році, розраховуючи на домовленості з Мін'юстом частину приміщень віддати під Будинок юстиції та РАГС. В інших приміщеннях планували розмістити міський центр із надання адміністративних послуг. Однак, зазначає Тетяна Михайлик, Міністерство економіки двічі відмовило місту, посилаючись на закон «Про освіту», у якому зазначено, що заклади освіти не підлягають приватизації для використання за іншим, крім освітнього, призначенням.

Зараз комплекс будівель перебуває на балансі Сумського державного університету, однак ВНЗ не може розпоряджатися ними без рішення Міністерства освіти. Тож, депутати пропонують через скасування рішення залишити будівлі на балансі СумДУ, а відновлення й реконструкцію виконувати спільним коштом (СумДУ з міським бюджетом).

Нагадаємо, що Сумському держуніверситету належить ще одна пам'ятка архітектури, на базі якої зараз функціонує стоматологічний корпус медичного інституту – садиба Штеричової. Саме завдяки зусиллям університету пам'ятку вділося зберегти й відновити. Роботи з відновлення інших будівель маєтку тривають і сьогодні.

ЯКЕ ВОНО, ЖИТТЯ ЗВИЧАЙНОГО МУЗИКАНТА?

Піаністка, композиторка, випускниця Сумської музичної школи №2, авторка яскравих творів і аранжувань для фортепіано, які неодноразово звучали на урочистих церемоніях відкриття авторитетних конкурсів та фестивалей, зокрема, на відкритті XX Київського міжнародного кінофестивалю «Южноград», фестивалю мистецтв «Зоряні ноти».

Віртуозність виконання та емоційність виступів Лоліти Андрусевич підкорюють не лише українських слухачів. Її музику знають і люблять в Європі й Азії. Ми запросили Лоліту на зустріч, щоб познайомити з нею тих, хто раніше не чув про неї, а тим, хто добре знайомий з її творчістю, розкрити, можливо, раніше не відомі сторінки її творчого життя

- Вітаю Лоліто, одразу ж традиційне запитання: в якому віці Ви почали займатися музикою?

– Усім привіт! Сьогодні почуваюся ніяково, тому що мені звичніше сидіти за інструментом і у такий спосіб виражати свої думки, аніж розмовляти.

Музикою почала займатися з 6 років «офіційно», тобто навчатися в музичній школі. Хоча хист до неї батьки помітили ще коли мені було 2 роки. За словами мами, я досить непогано переспівувала популярні мелодії, влаштовувала виступи й концерти для рідних. Любила почуватися зіркою, коли батьки, дідусь з бабусею аплодували й висловлювали захоплення.

– Ви з родини музикантів?

У моїй родині музичну школу закінчила тільки мама і надалі не пов'язала свою долю з музикою. Водночас усі в родині люблять співати й роблять це, на

мій погляд, досить професійно. Пам'ятаю, як на Різдво ми з мамою й бабусею співали всім відомого «Щедрика», розкладаючи його на голоси. Виходило, скажу я вам, досить гарно.

– Яке у Вас найяскравіше перше враження, пов'язане з музикою в сім'ї?

– У нашому домі музика звучала завжди. Мої бабусі, дідусі, їхні друзі завжди гарно співали, коли збиралися за одним столом. Окрім того, що батьки слухали естраду, яка завжди популярна, мені щеплювали любов до класичної музики. Я, чесно кажучи, не дуже її сприймала. З часом зрозуміла, що розуміння класики відбувається поступово з віком і досвідом. Сьогодні захоплююся геніальним виконанням класичної музики молодими музикантами і дивуюся, як я могла цього не любити раніше. Переконана, що хороша музика повинна звучати в домі, де зростають діти. Це формує світогляд дитини, робить її відкритою до всього нового, формує її естетичні смаки, духовно розвиває. Навіть, якщо ваша дитина не стане музикантом, вона гарантовано стане гарною духовною людиною.

Щодо найяскравішого музичного враження, згадаю один випадок, що змінив мене, думаю, назавжди. Якось прийшла раніше на заняття з музлітератури, ще нікого з учнів не було, викладачка вийшла на перерву, а в порожньому класі лунала фантастична музика. Я не могла зрушити з місця – настільки заворожили мене звуки, що лунали з динаміків. Я чула цю музику тоді вперше. Але саме ця подія визначила мої музичні уподобання. Це була сюїта Едварда Гріга «Пер Гюнт». Музика саме цього композитора залишається моєю улюбленою й до сьогодні.

– Чи займалися з Вами батьки?

На початку моїх занять так, допомагали. Це були не стільки заняття музикою, скільки допомога організаційна: вчасно нагадати, що потрібно вивчити, слідкувати чи правильно я сиджу тощо.

– Ви були старанною ученицею, чи Вас швидше тягнуло, наприклад, у двір, грати з друзями?

Не можу сказати, що я була взірцем. Разом з тим приділяла належну увагу й музиці, й заняттям у звичайній школі. Навчалася добре. Коли йшла зі школи додому, щоб взяти ноти й далі йти в «музикалку», мої друзі гуляли у дворі. Я їм заздрила, звичайно, хотіла теж проводити з ними час. Водночас у мене ніколи не виникало думки про те, що можна кинути музичну школу й жити звичайним дитячим життям.

– Чи легко було в навчанні?

– Навчатися було не легко до того часу, доки я не усвідомила, що, насправді, це не така й важка наука. Заняття зі спеціальності давалися досить легко. Тут треба було просто сидіти й тренуватися. Тобто повторювати вправи чи п'єси до того моменту, поки пальці не запам'ятають, як їм потрібно рухатися. Справа витримки (посміхається). А от із сольфеджіо було складніше. У мене був дуже суворий викладач, якого я боялася. Сьогодні я йому безмежно вдячна, саме він змусив мене так гарно орієнтуватися в теорії музики, без якої не буває музиканта.

– Чому саме фортепіано? Чи граєте Ви на інших музичних інструментах, чиє звучання Вам приємно?

– Навіть не знаю. Це якось не обговорювалося. Я ніколи не уявляла іншого інструмента, яким би я хотіла володіти. Пізніше, коли навчалася в музичній школі, заздрила скрипалям. Напевно, це той інструмент, яким я не здатна оволодіти. Думаю, що саме смичкові інструменти потребують найвищого професіоналізму й ідеального слуху. Мені іноді сниться, що я граю на скрипці. Але, на жаль, я не насмілилася взяти скрипку до рук. Я граю на гітарі на досить примітивному рівні. Але пісні в компанії друзів співати можемо.

– Коли і чому Ви почали писати музику?

– Музику почала писати. Коли мені було років сім. Це були простенькі мелодії, але досить симпатичні. Пізніше стала виходити більш серйозна музика.

– Як Ви пишете: за графіком або за натхненням?

– Лише за натхненням. Я захоплююся людьми, які можуть писати на замовлення чи за графіком. Знаю, що провідні композитори сучасності можуть писати по декілька творів на тиждень, а то й на день. Напевно, я ще до них не «доросла».

– Чи є спеціальні способи, які занурюють Вас в стан творчої продуктивності?

– Способів, мабуть, немає. Однак натхненню сприяють емоції, погода за вікном (не обов'язково хороша), якісь події в моєму житті чи в житті суспільства. По-різному.

– Яка історична епоха Вам ближча?

– Мені подобається наш час. І, певно, треба жити сьогодні й зараз. Але щодо мистецтва й музики зокрема, то це період XVIII – початку XX ст., від славетних Моцарта, Баха, Вівальді до Шостаковича, Прокоф'єва, Рахманінова та багатьох інших.

– У вас мабуть втомлюються руки і плечі під час виступу? Чи бувають у музикантів професійні недуги?

– З першого класу в музичній школі вчать не напружувати руки й плечі. Для цього є спеціальні вправи. Тому, якщо ти добре знаєш матеріал й технічно до нього готовий, проблем з руками й плечима немає. Піаністів підстерігають інші: проблеми спини й постави, оскільки ми багато сидимо й не завжди слідкуємо за правильною осанкою, багато хто має зайву вагу через малорухливий спосіб життя (заняття музикою потребують постійного сидіння щонайменше дві-три години на день).

– Чи був у Вас кумир, якась рольова модель в композиції?

– «Не створи собі кумира» йдеться в Біблії. Кумирів не маю, але взірці для наслідування є. Їх багато. Про Гріга я вже говорила, він поза конкуренцією. Мені дуже подобається музика Ентоні Хопкінса. Так-так, саме того голлівудського актора, якого ми запам'ятали за роллю Ганнібала Лектера з фільму «Мовчання ягнят». Мало хто знає, що він пише чудову музику. Його вальс виконує

всесвітньо відомий оркестр під керівництвом Андре Рьйо. Поцікавтеся – Ви будете приємно здивовані.

– Ви цікавитесь сучасною класичною музикою? Чи є зараз видатні імена?

– Безумовно. Їх безліч. Серед моїх улюбленців хорватські віолончелісти Степан Хаузер й Лука Шуліч, що виступають в дуеті й сольо; американська скрипачка Кэролайн Кэмпбелл; латвійська акордеоністка Ксенія Сидорова, піаністка азербайджанського походження Лола Астанова; гітарист Петріт Чеку. Можу продовжувати. Зверніть увагу, усі перелічені музиканти – молодь, вони збирають стадіони в Європі й Америці, роблять класичну музику модною й сучасною. Дуже сподіваюся, що ця мода скоро прийде й в Україну. Я, до речі, вже придбала квиток на київський концерт Степана Хаузера, чекаю з нетерпінням.

– Що Ви слухаєте, окрім класики?

– Багато різної музики. Мені дуже подобається українська поп і рок-музика, що з'являється останнім часом. Антитіла, The Hardkiss, Христина Соловій, безумовно, Океан Ельзи, Друга ріка, Монатік і багато інших. Я із задоволенням слухаю світову рокову класику Scorpions, Aerosmith, Led Zeppelin, Deep Purple і багато іншої музики.

– Чи є у Вас хобі?

– Я не вмю ні шити, ні плести, ні вишивати, ні малювати. У цьому розумінні в мене замість рук – ноги (сміється). Надзвичайно люблю читати. Коли є час і настрої залюбки готую якісь смаколики для своїх близьких.

– Яким творам Ви віддаєте перевагу коли граєте і чому? Репертуарні або маловідомі?

– Я люблю твори, які рідко звучать. Вони не обов'язково маловідомі, просто виконуються вкрай рідко, чи о через складність партитури, чи то з інших причин. Мені подобаються твори цікаві, з характером, з настроєм. Коли я була в першому класі, виконувала п'єсу П. Чайковського «Хвороба ляльки». Ця музика мені дійсно розповідала, як почуввається лялька. Я уявляла її абсолютно реально:

з температурою, хворим горлом, з червоними щоками. Послухайте А. Вівальді «Літо. Шторм» – перед вами одразу з’явиться картина нічної грози.

– Що відчуваєте й про що Ви думаєте, коли Виходите на сцену?

– Спочатку хвилююся. Через хвилину налаштовуюся на аудиторію, опановую себе, а потім повністю поринаю у зміст музики. Музика в цьому сенсі не відрізняється від літератури чи живопису. Коли ти читаєш цікаву книжку, занурюєшся в неї повністю. Так і з музикою.

– І, наостанок, які-небудь побажання нашим читачам?

– Хочу побажати нашій аудиторії не зупинятися, завжди перебувати в русі й розвитку. Слухайте гарну музику, читайте гарну літературу, відвідуйте художні виставки, малюйте самі. Адже будь-який дотик до мистецтва робить нас із вами кращими й щасливішими.

– Дякую Вам, Лоліто, за цікаву розмову, бажаю Вам подальших творчих й особистих досягнень та перемог!

КОНФЕРЕНЦІЯ ЮНИХ КРАЄЗНАВЦІВ У ЛИПОВІЙ ДОЛИНІ

Учнівська районна конференція «У світі краєзнавчих відкриттів» відбулася 27 жовтня в Липоводолинському будинку дітей та юнацтва. Участь у заході брали учні лише шести загальноосвітніх навчальних закладів району за напрямками Всеукраїнських історико-географічних експедицій: «Історія міст і сіл України» та «Моя Батьківщина – Україна». Конференція пройшла у формі захисту учнівських пошуково-дослідницьких робіт. Ця конференція була досить цікавою та різноплановою.

Відкрили її учні Синівської ЗОШ І-ІІІ ст. Карина Рибалко та Сергій Підлісний, які представили роботу на тему: «Краєзнавча спадщина Анатолія Близнюка». Члени журі відзначили вміло організовану пошукову роботу, до якої залучила дітей керівник юних пошуковців Н. Ралко, навчаючи їх знаходити необхідний матеріал та узагальнювати його.

Учениці Липоводолинської спеціалізованої школи І-ІІІ ст. Наталія Андрущенко і Олександра Панасенко на прикладі життя матері-героїні з Липової Долини Л. Шматко широко розкрили тему «Берегиня роду».

Не залишив учасників та гостей конференції байдужими пошуковий проєкт, представлений Віталієм Шталтовним із Русанівського НВК. Разом з іншими школярами він дослідив й описав життя воїнів АТО зі свого села. «Вони на варті волі та незалежності» – такою була назва пошукової роботи русанівських учнів.

Віра Чухно із Колядинецького НВК представила результат роботи пошуковців свого навчального закладу на тему: «Калина у нашому житті». Вони зібрали зразки усної народної творчості та багато цікавого про один із символів українського народу – калину. Захоплені цією темою учні навчального закладу посадили калиновий гай біля школи.

Марина Домашенко та Юлія Цапенко – представниці Байрацького НВК широко розкрили тему «Краєзнавча спадщина рідного села», показавши наскільки цікавими є діалекти та говірки населеного пункту, порівняли їх із мовленням в двох селах Полтавщини та Недригайлівщини.

За напрямом «Історія міст і сіл України» Світлана Конар із Беївської ЗОШ І-ІІІ ст. представила цікаву пошуково-дослідницьку роботу «Репресовані військовослужбовці 1936-1939 років – уродженці с. Беєво Липоводолинського району».

Доповіді всіх учасників були змістовними та актуальними, глибоко розкривали тематику робіт. Членам журі довелося довго сперечатися аби визначити переможця та призерів конференції. Організатори конференції висловили надію, що у майбутньому більше учнів долучаться до пошуково-дослідницької роботи та порадують нас своїми роботами наступного року.

АДЖАРІЯ ОЧИМА УКРАЇНКИ

Моя давня мрія відвідати цю прекрасну Грузію нарешті стала реальністю. І ось тримаю заповітний квиток на літак в передчутті подорожі. Термінал аеропорту, дві години в літаку, і неймовірне приземлення, здається, прямо на воду (злітна смуга аеропорту Батумі розпочинається прямо з берега). І я тут. Грузія! Чарівне сонячне Батумі зустрічає приємним вологим теплом.

На зупинці підходжу до сивочолого чоловіка, який, напевно, розмовляє російською. Він ще здалеку починає посміхатися. Запитую в нього, як дістатися до центру міста. З приємним кавказьким акцентом Вахо (так звати мого «гіда») проводить інструктаж і допомагає мені придбати картку на міський автобус в автоматі. Готівкою в транспорті розраховуватися не можна. Квиток за два ларі дає можливість здійснити сім поїздок громадським транспортом.

П'ятнадцять хвилин руху в комфортному сучасному автобусі, і я у серці Батумі. Місто розташоване на узбережжі Чорного моря, з іншого боку його закривають гори. Яскрава зелень наповнює кожен вулицю, кожен дворик. Місцеві кажуть, що зелень зберігається й взимку, тому що тропічний клімат забезпечує високу вологість й тепло.

Я на місці. Чую чарівний шум морського прибою. Підходжу до моря з найчистішою водою лазурного кольору. Свіжий але теплий вітер з краплинками води дихає мені в обличчя. Відчуваю абсолютне щастя. Відчуття доповнює сучасна скульптурна композиція, яку грузини називають пам'ятником Алі й Ніно. Силуети хлопця й дівчини повільно рухаються назустріч одне одному й у фіналі зливаються в одне ціле.

Неквапно прогулюючись й оглядаючи краєвиди, опиняюся на пляжі. Відпочивальники тут здебільшого місцеві. Мою увагу привертає пара, що випадково опинилася поруч. Він, молодий, високий, спортивної статури, хлопець з рудим, як сонце, волоссям. Вона мініатюрна, тендітна, з чорними очима й такого ж кольору волоссям, туго зібраним на маківці голови. Вони говорять грузинською, активно жестикулюють й голосно сміються. Я не можу

стримати посмішки, спостерігаючи за ними. Дівчина помічає мене, підходить й поганою російською запитує, звідки я, чи подобається мені місто. До розмови приєднується її супутник. Говоримо (суржиком з російської та англійської) про погоду, про колесо огляду, яке височить неподалік, про те, що грузини дуже люблять українців, а ми любимо грузинів... Гела й Нана говорять, що саме в цьому місці найчистіша морська вода в Батумі. На інших пляжах вода, мутна й в ній є сміття, через те, що за десять кілометрів від міста в море впадає річка Чорохі, що тече через Туреччину, Аджарію та Грузію. Тому ідеальними для відпочинку й плавання є місця в гирлі цієї річки: в селах Кваріаті та Сарпі.

А ще Гела й Нана переконують мене обов'язково відвідати Мтірала. Бо, якщо я це не побачу, значить я не побачу Грузію. Я погоджуюся. Вони задоволені. Ми довго сидимо на березу, розмовляємо, сміємося, й, здається, я знаю цих людей усе життя. Ось вона славетна грузинська гостинність!

Втомлена й щаслива йду до готелю. Попереду ранок й обіцяна моїм новим друзям поїздка до Мтірала.

За 25 кілометрів від Батумі розташований Національний парк Мтірала, який захоплює своїми казковими краєвидами. У перекладі Мтірала означає «Плачуча гора». Цю назву місцина здобула завдяки рясним дощам, які тут майже не припиняються. А якщо дощу немає, гора в цей час вкрита туманом.

Дорогою до місця призначення не відриваю погляду від чарівних гірських пейзажів, буйної рослинності, численних річок і озер, водоспадів. Чисте гірське повітря запаморочує. Опиняюся в якійсь нереальній казковій країні. Жодними словами передати враження від побаченого неможливо. Цей національний парк усім раджу обов'язково відвідати. Окрім прекрасної флори, в парку розвинена інфраструктура. Тут можна поплавати в кришталевих водах річки, перекусити в ресторанчику з національною кухнею. Ресторанчиків, до речі, дуже багато, а ціни дуже демократичні.

У одному з ресторанів Мтірала зустрічаю групу російськомовних туристів з гідом. Приєднуюся до їхньої екскурсії, яка збирається вирушати до Сарпі, про яке я чула від моїх нових друзів учора на пляжі.

Їхати потрібно в інший бік від Батумі. За 17 кілометрів від міста, біля самісінького кордону з Туреччиною ховається між горами й морем невеличке селище Сарпі. Наш гід Наталія розповідає, що в Сарпі найчистіша морська вода в Грузії. Цей курорт став відкритим зовсім недавно, тому він мало відомий людям, які відвідували Грузію за радянських часів. Після Другої світової війни селище опинилося безпосередньо на кордоні з противником. Саме тут Радянський Союз мав кордон з Туреччиною, членом «ворожого» на той час НАТО. Зрозуміло, що про курорт в ті часи не йшлося. Селище було закритим. Щоб потрапити до нього необхідно було мати спеціальну перепустку в прикордонну зону. Мешканцями селища на той час переважно були працівники спецслужб та військові. Через чотири роки після набуття Грузією незалежності спеціальний режим допуску до Сарпі скасували. А ще через десять років тут почали велике курортне будівництво.

Пейзажі Сарпі заворожують і вражають. З верхівки гір бачимо, як на долоні, Батумі. З іншого боку – краєвид на гори Туреччини. Серед найвідоміших архітектурних пам'яток – церква Андрія Первозванного, жіночий монастир св. Іоанна Богослова, статуя Кваріаті, біля неї – чудовий водоспад.

Спускаємося групою до нашого автобуса. Уважно спостерігаю за обличчями моїх попутників й розумію, що кожен з них відчуває те ж саме, що і я: умиротворення, спокій, задоволення, насолоду, натхнення й ще безліч чудових відчуттів, назви яким, мабуть, ще людство не вигадало.

Їдемо назад, у Батумі. Вже вечір. Сонце сідає за обрій по-кавказьки романтично, не кваплячись. Дістаємося міста, коли вже майже стемніло. І тепер столиця Аджарії постає переді мною зовсім іншим. Якби я не знала, що я в Грузії, то вирішила б, що це який-небудь європейський чи американський мегаполіс. Височенні багатоповерхівки, готелі, розважальні та офісні центри сяють

неймовірною кількістю різнокольорових вогнів, рекламних вивісок, музичні фонтани, фантастично освітлені бульвари й вулиці, по-європейськи якісні дороги.

Я була останній раз в Батумі у 2008 році, через тиждень після російсько-грузинського конфлікту. Тепер, дивлячись на це місто, я не можу повірити, що такі різючі зміни могли відбутися всього за десять з хвостиком років. Батумі – молоде й сучасне. Водночас це старовинне місто з багатовіковою історією. Його можна умовно розділити на Старе й Нове Батумі. У старій частині в тричотириповерхових будинках старовинної будови мешкають переважно корінні жителі. Вулиці здебільшого встелені бруківкою, навколо багато зелені – це все створює особливу колоритну грузинську атмосферу. Тут розташовані найбільший ринок, супермаркети, вокзали, цирк, дельфінарій. А прекрасний Приморський бульвар запрошує прогулятися вздовж берега.

Нове Батумі бере свій початок від Старого й продовжується до самого аеропорту. Це сучасні новобудови, де проживають багато туристів. Більшість сучасних будинків розташовані на першій лінії, що й зумовлює попит на квартири серед відпочивальників.

Мій останній вечір у Батумі завершується так феєрично! Серед співучих фонтанів, безлічі світла, натхненних вражень і, безперечно, чудових людей, про яких можна говорити безкінечно, і яким треба присвятити окремий матеріал. Вихідні завершуються, але я точно знаю, що за найменшої нагоди, обов'язково сюди повернуся. Дякую Батумі! Чекай мене, Грузіє!

ВИСНОВКИ

Ґрунтуючись на теоретико-методологічних засадах обраної теми, ми здійснили моніторинг змісту Сумського тижневика «Ваш шанс» щодо використання в ньому інформаційних жанрів. Аналіз засвідчив, що з 292 матеріалів, що опубліковані в 4 числах тижневика, до інформаційних жанрів належать 208, що складає 71%, до аналітичних – 72 (28%), до художньо-публіцистичних – 12 (4%).

Серед матеріалів інформаційних жанрів переважають короткі й розширені замітки. Усього ми нарахували 167 заміток (80,3%); звітів у чотирьох номерах «Вашого шансу» налічується 12 (5,8%); у жанрі інтерв'ю подано 15 матеріалів (7,2%); репортажів – 14 (6,8%).

Тематичне наповнення визначається постійними рубриками, зокрема: Новини, Наше місто, Соціум, Феміда, У справі, Культура, Здоров'я, Спорт, Гумор, Конфлікт. Майже в усіх розділах видання, окрім рубрики «Гумор» є матеріали інформаційних жанрів. Очевидним є той факт, що найширше вони представлені під рубриками «Новини» (97%), «Спорт» (99%), «Культура» (64%), «У справі» (28%), «Про що говорять?» (82%). У інших рубриках частка інформаційних матеріалів є незначною порівняно із матеріалами аналітичними.

Серед матеріалів інформаційних жанрів переважають короткі й розширені замітки. Усього ми нарахували 167 заміток (80,3%); звітів у чотирьох номерах «Вашого шансу» налічується 12 (5,8%); у жанрі інтерв'ю подано 15 матеріалів (7,2%); репортажів – 14 (6,8%).

На основі проведеної роботи ми створили чотири власні матеріали. Серед них замітка: «Долю садиби Харитоненків вирішували у Сумах»; інтерв'ю: «Яке воно, життя звичайного музиканта», звіт: «Конференція юних краєзнавців у Липовій Долині» і репортаж «Аджарія очима українки».